

8 вересня 1915 року в селі Нянівці Малинського району Житомирської області у хліборобській сім'ї Василя та Марії Міненків народився син Михайло. І в буремні роки революції, і в неспокійні часи громадянської війни, і після встановлення радянської влади родина Міненків продовжувала трудитися біля землі, при цьому розуміючи, що діти мають навчатися.

У 1927 році Михайло закінчив Нянівську початкову школу й продовжив навчання в Малинській семирічній школі. У 1931 році вступив на 4-ий курс Ворсівського робітфаку, а по його закінченні у 1932 році – до Житомирського педагогічного інституту на історичний факультет. Але хвороба, яка підступно підкралася, не дозволила продовжити навчання. Михайло вимушений повернутися в Нянівку. Саме на рідній землі розпочинається педагогічна діяльність Михайла Васильовича – з учителя початкових класів Нянівської, уже на той час семирічної, школи. А вже в 1933 році повертається до педагогічного інституту на омріяний історичний факультет.

У зв'язку з нестачею педагогічних кадрів у країні молодого студента достроково направляють учителювати в Лугинський район Житомирської області.

За п'ять років перебування на Лугинській землі Михайло Васильович викладав історію в Лугинській

середній школі, та за рік уже завуч Остапівської середньої школи Лугинського району. А вже з наступного року директор цієї ж школи. Крім того, молодий учитель прагне отримати повну вищу освіту, тому одночасно навчається в Київському державному педагогічному інституті ім. М. Горького.

29 липня 1938 року рішенням Держаної екзаменаційної комісії Міненку Михайлу Васильовичу присвоєна кваліфікація викладача історії середньої школи.

ДИПЛОМ

№ 287719

Пред'явник цього тов. *Миненко Михайло Васильович*
в 1936 р. вступив і в 1938 р. закінчив *заочно*
повний курс *Київського Державного Педагогічного Інституту ім. Горького*
по спеціальності *історії*

і рішенням
Державної Екзаменаційної Комісії
від *29 липня* 1938 р. йому присвоєна
кваліфікація *викладача історії*
середньої школи

Моск. обл. № 14-1205, Москва, Гознак, 1939.

ДИПЛОМ

№ 287719

Пред'явитель сего тов. *Миненко Михаил Васильевич*
в 1936 г. поступил и в 1938 г. окончил *заочно*
полный курс *Киевского Государственного Педагогического Института им. Горького*
по специальности *истории*

и решением
Государственной Экзаменационной Комиссии
от *29 июля* 1938 г. е. присвоена
квалификация *преподавателя*
истории средней школы

Моск. обл. № 14-1205, Москва, Гознак, 1939.

Саме в Остапівській середній школі Михайло Васильович зустрів свою вірну супутницю на все життя – Марію Андріївну, яка працювала учителем української мови й літератури.

Здається, усе складається якнайкраще: робота, яка подобається, заслужений авторитет, кохана дівчина. А все одно хочеться туди, де зробив свої перші кроки, на рідну батьківську землю.

У 1940 році за власним бажанням та дозволом Житомирського обласного відділу народної освіти Михайло Васильович переїжджає у Малинський район, де працює учителем історії у Малинській середній школі №2.

І саме у той час, коли, здавалося, що збулися усі юнацькі мрії, у життя увірвалися страхіння Великої Вітчизняної війни.

5 липня 1941 року сім'ю молодих педагогів евакуювали у м. Лубни Полтавської області, та вже 26 липня Михайло Васильович був мобілізований у ряди Радянської армії. У вересні 1941 року біля Києва попав в оточення німецьких військ, з якого вдалося вибратися й добитися в рідне село Нянівку.

Після звільнення території Малинщини від фашистів Михайло Васильович знову мобілізований.

УЧАСТНИК ВОЙНЫ
ВОЕННЫЙ БИЛЕТ
НК № 1694750

Фамилия Миненко
Имя Михаил
Отчество Васильевич
Число, месяц и год рождения 8 сентября 1915
Личная подпись владельца [подпись]
Выдан Малышевским Округовским Рабочим военным комиссариатом Малинской области (республики)
5 " 1943 1964 г.
ВОЕННЫЙ КОМИССАР
М. П. [подпись]
(Иванов, Василий)

II. Прохождение военной службы
16. Назначения и перемещения по службе

Наименование части	Должность	Дата назначения	№ приказа по части
Прибыл из РВК и зачислен в списки			
<u>Призван на мобилизацию</u>			
<u>Дарницким РВК</u>		<u>28 июля 1941</u>	
<u>667 арт</u>	<u>орудийный</u>	<u>№ VII</u>	
<u>полк</u>	<u>номер 152</u>	<u>июль 1941</u>	
	<u>номер</u>		
<u>Полк в плен 7 декабря 1941</u>			
<u>Призван на мобилизацию</u>			
<u>Малышевским РВК</u>		<u>21 ноября 1943</u>	
<u>102в. стр.-</u>	<u>Железнодорожн</u>	<u>XI</u>	
<u>тирот. бр-д.</u>		<u>1943</u>	
<u>8 зап. арт.</u>	<u>Курсант</u>	<u>XI-1944</u>	
<u>полк</u>			
<u>17 зап. бригады</u>	<u>Старшина</u>	<u>№</u>	
	<u>ракет</u>	<u>1945</u>	

За два дні до Перемоги Михайло Васильович отримав поранення.

Справка о ранении

НКО - 544

ОТДЕЛЬНАЯ В боях за советскую Родину Сергей
(военное звание)

Медико-санитарная Управление 17-й Московской бригады
(наименование части)

9 мая 1945 г. тов. Миненко Михаил Васильевич
(фамилия, имя и отчество)

№ 93/л
г. Дарницкая " 7 " мая 1945 г. был ранен лево
(тяжело, легко)

М. П. сильное осколочное ранение
в обл. левой височной кости
(диагноз ранения)
без повр. кости

Начальник (командир) 5440мер
Кашинский

[подпись]

До 31 листопада 1945 року Михайло Васильович героїчно виконував свій обов'язок перед державою, за що й був нагороджений орденом Слави III ступеня, двома медалями «За відвагу», медалью «За перемогу над Германією у Великій Вітчизняній війні 1941-1945 р.р.»

Відразу по поверненню Михайло Васильович приступає до педагогічної діяльності на посаді інспектора шкіл Малинського району відділу народної освіти Житомирської області.

З 01.09.1947 року педагогічна доля зводить Михайла Васильовича з Городищенською школою: 1947-1948 н.р., 1951 - 1955 роки – директор; з 1948 по 1951 рік - завуч цієї ж школи.

У 1955 році Міненко М.В. переведений на посаду директора Малинської середньої школи №1, де працював до 1960 року.

За відмінне виконання Закону про загальне обов'язкове навчання дітей і здійснення загальної середньої освіти, за відмінну організацію і проведення методичної роботи в школі, районі, місті, за відмінне керівництво школами 29 жовтня 1960 року Міненко Михайло Васильович нагороджений значком «Відмінник народної освіти».

У 1960 році Михайло Васильович повернувся на посаду директора Городищенської восьмирічної школи, яку займав до 1969 року.

СВЕДЕНИЯ О РАБОТЕ						
№ записи	Дата			Сведения о приеме на работу и увольнении	работу, перемещениях по (с указанием причин)	На основании чего внесена запись (документ, его дата и номер)
	Год	Месяц	Число			
1	2			3		4
11	1951	1	1	Переведён на должность директора Городищенской 7-летней школы и крепоставашевской школы	должность директора 7-летней школы и крепоставашевской школы	Приказ М.С.Ш. от 8/1 1951г.
12	1955	VIII	1	Переведён на должность директора Малинской средней школы и крепоставашевской школы	должность директора VII-X классов в Малинском районе	Приказ М.С.Ш. от 10/1 1955г.
13	1960	I	15	Переведён на должность директора Городищенской 8-летней школы и крепоставашевской школы	должность директора восьмилетней школы и крепоставашевской школы	Приказ М.С.Ш. от 13 января 1960 года.

За цей період було добудовано 5 класних кімнат, що дало можливість учнів початкових класів, які навчалися напроти в окремій будівлі, пристосованій до школи, перевести в одне приміщення.

Держава високо оцінили трудові досягнення Михайла Васильовича. У 1970 році педагог був нагороджений медаллю «За доблесну працю в ознаменування 100- річчя з дня народження Володимира Ілліча Леніна», а в 1971 році – орденом Трудового червоного прапора.

Міненко М.В. користувався заслуженим авторитетом як серед працівників школи, так і серед жителів с. Городище. Адже він був не тільки педагогом, але й активним громадським діячем. З 1953 по 1969 рік постійно обирався депутатом сільської ради від Городищенського виборчого округу.

МІНЕНКО МИХАЙЛО ВАСИЛЬОВИЧ

МІНЕНКО МАРІЯ АНДРІЇВНА

АВТОБИОГРАФИЯ

Миненко Михайло Васильовича

(Фамилия, имя и отчество)

Автобиография составляется по произвольной форме, собственноручно, без помарок и исправлений. В автобиографии обязательно осветить в описательной форме такие вопросы: год и место рождения, в какой семье родился, чем занимались родители до революции и чем занимаются в настоящее время; когда, в каких учебных заведениях учил, какое образование получил и специальность; служил ли в Советской Армии, участвовал ли в боях Отечественной войны (где, когда, в качестве кого); партийность, комсомолец, член профсоюза, налагались ли взыскания (когда, кем и за что, когда и кем сняты); какую выполнял партийную, комсомольскую, общественную работу (где, когда, в качестве кого); состав семьи и краткие сведения о близких родственниках (братья, сестры, муж—жена, отец и мать мужа—жены); находил ли сам или родные на оккупированной территории (где, когда и чем занимался); лишались ли Вы или Ваши ближайшие родственники избирательных прав, подвергались ли репрессиям, были ли под судом или следствием (за что, когда и где); национальность; Ваш адрес.

Я, Миненко Михайло Васильович, народився 8 вересня 1915 року в с. Княївка Маминського району Житомирської області. Батьки до революції і після революції займалися калюборівством і намітали до середняків, а з 1930 року працюють в колгоспі.

До 1927 року я вчився в Княївській початковій школі, а з 1927 року в Маминській семипіятирічній школі, яку закінчив в 1930 року.

В 1931 році вступив на 4^{ту} курс Втрієсьєво робітничої Житомирської РСВ і закінчив його в 1932 році і цього ж 1932 року вступив на 1^{ту} курс Житомирського педагогічного інституту, але через хворобу залишив інститут і працював учителем 1-IV класів Княївської семипіятирічної школи Маминського району.

1933 року повернувся в Житомирський педагогічний інститут і продовжував навчання на історичному факультеті.

1935 року закінчив три курси Житомирського педагогічного інституту і досить довго був вимушений і направлений на педагогічну роботу в Лугинський район Житомирської області.

З 15 серпня 1935 року по 15 серпня 1937 року працював викладачем історії V-VI класів Лугинської середньої школи. З 15 серпня 1937 року по 15 серпня 1938 року працював завучем Освітньої школи Лугинського району, а з 15 серпня 1938 року по до лютого 1940 року директором цієї школи.

В 1936 році вступив на 4^{ту} курс Київського педагогічного інституту

і м. Горького, який закінчив в 1938 році і склав державні іспити по історичному факультеті.

20/хі 1940 року по власному бажанню і за дозволом Володимирського Облвнвч переїхав в Маминський район, де до початку німецької війни працював викладачем історії в хкласів Маминської сшкони №2. З липня 1941 року евакуювався з сім'єю в Лубненську Полтавську область і там в липні 1941 року був мобілізований в Радянську армію. В вересні 1941 року в районі м. Київ (ст. Березань) потрапив в вилучення німецьких військ. З допомогою втік і до 21/хі 1941р. проживав в с. Кляшівка Маминського району Нікопольської обл. в сім'ї свого батька. В період німецької окупації працював в с/г господарстві на тернових роботах.

Після звільнення території Радянської Армією був мобілізований в Армію де служив до 31/хі 1945р. За час перебування в Армії нагороджений орденом „Слава“ III ст. і 9-ю медалью „За Ойвару“ і медалью „За победу над Берліном в Великій Вітчизняній війні 1941-1945 р.р.“

Після демобілізації з 20/х 1946 по 1/х 1947 працював інспектором шкіл Маминського району. З 1/х 1947 по червень серпня 1953 року працював завучем і директором Горьківської восьмирічної шкони, а з серпня 1953 року по 15 січня 1960 року директором Маминської середньої школи, а з 15 січня 1960 року працював директором Горьківської восьмирічної школи Маминського району. З січня 1956 року член КПРС в складі сім'ї - теща Митченко Марія Андріївна та двоє синів Володимир і Анатолій.

23.х 1964 року

ураму.